Mám zájem:

- ☐ o více informací o KSM
- ☐ o předplatné měsíčníku MLADÁ PRAVDA (na poštovné solidárně posílám.....Kč)
- ☐ být distributorem ……. kusů MLADÉ PRAVDY
- ☐ o pravidelné informování o aktivitách KSM
  - ☐ e-mailem ☐ SMS
- ☐ pravidelně dostávat aktuální letáky a plakáty KSM
- ☐ o zkontaktování s nejbližším klubem nebo aktivistou KSM
- ☐ přidat se ke KSM

Jméno a příjmení: _____

Adresa: _____

_____

_____ **Věk:** _____

Mobil: +420 / _____

E-mail: _____ @ _____

KSM přidej se!

KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE

(člen Světové federace demokratické mládeže)
Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1
Ústřední kancelář : II. patro, dveře č. 99
Tel: 222897443, 222897469,
Mobil: 721985447 Fax: 222897442
ksm@ksm.cz http://www.ksm.cz

MLADÁ PRAVDA

Zaregistrováno MK ČR E 7952 * 1212-3218
Vyšlo v lednu 2007

Šéfredaktor: Milan Krajča

Redakční rada: Ludvík Šulda, Zdeněk Štefek, David Pazdera, Milan Krajča

Redakce ne vždy souhlasí s názory mimoredakčních autorů

MLADÁ PRAVDA

LEDEN 2007
ČÍSLO 1
ROČNÍK 13

ČASOPIS KOMUNISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE

NE základnám USA v ČR!

PROTESTY KS ŘECKA PROTI KLAUSOVI

NE IMPERIALISMU!

LLL 2007

Jako každý rok, i letos organizuje KSM českou výpravu na Lenin-Liebknecht-Luxemburg víkend v Berlíně, který je zakončen mnohatisícovou demonstrací. Ta se uskuteční 14.1.2007. V její předvečer proběhne tradiční setkání organizované Německou komunistickou stranou na Humboldtově univerzitě v Berlíně.

K účasti na připravovaných akcích se můžete přihlásit na e-mailu: ksm@ksm.cz, telefonních číslech: 721985447, 602151711, nebo na centrální adrese: Komunistický svaz mládeže, Politických vězňů 9, 11121 Praha, kde získáte i bližší informace!

kapitalismu oproti 19. století vedou k tomu, že se až popírá jeho kapitalistický charakter. Protože některé z těchto jevů navenek připomínají to, co se jinak připisuje socialismu /státní zásahy do hospodářství, určité formy řízení a plánování hospodářství, zkolektivnění a zanonymnění kapitálu jako určitá forma zespolečenštění, občas určitý podíl pracujících na zisku, určité formy spoluúčasti pracujících na rozhodování v podniku /z valné části jimi vybojované/, zvyšování životní úrovně a určitá sociální opatření ve prospěch pracujících ve vyspělých zemí /dnes odbourávaná/, vědecko-technická revoluce, mezinárodní integrace, atd./, mluví se o tom, že prý rozlišování kapitalismu a socialismu už ztrácí smysl, protože prý vzniká něco nového, co není ani jedno ani druhé.

Ve skutečnosti jsou to opatření a jevy nejen nerušící podstatu kapitalismu, nýbrž naopak pomáhající kapitalismu upevnit se a přežít. Je to vnější přizpůsobování kapitalismu, v podstatě založeného na individuálním soukromém vlastnictví a zájmu, nevyhnutelné historické tendenci k zespolečenštění všech společenských jevů a vztahů, jíž plný prostor může otevřít jen socialismus a komunismus. Je to obdoba toho, jak feudálové a feudalismus prodlužovali život svému systému tím, že se pokoušeli přizpůsobit se nastupujícímu kapitalismu. I když to měli usnadněno tím, že šlo o rozdíl pouze dvou vykořisťovatelských systémů, nakonec byli tehdy do dějin nastupujícím kapitalismem odsunuti či přímo smeteni. Také vnější přizpůsobování kapitalismu tendenci, jež je mu v základě protichůdná, má a bude mít nepřekročitelné meze.

Tyto meze vyjevil do určité míry rozbor, který si nechal udělat někdejší americký prezident, jak o tom svého času informovaly i některé naše sdělovací prostředky. Stupňování produktivity práce na základě stále revolučnější techniky snižuje potřebu živé pracovní síly. Řešení situace propouštěním a nezaměstnaností hrozí však sociální revolucí. Zbavuje také kapitál odběratelů jeho výrobků. Řešení pomocí zkracování pracovní doby a růstu mezd vede k ztrátě zisků a tím zájmu kapitalistů na výrobě a k stagnaci / a následně k nespokojenosti, hrozící zase revolucí/.

Tady je názorně vidět absurdnost kapitalistického systému: to co je nejvlastnějším cílem socialismu /stupňování produktivity práce k zabezpečení pracujících vším potřebným k slušnému životu, spolu se snižováním pracovní doby a rozšiřováním volného disponibilního času pro všestranný rozvoj individuálních schopností lidí/, to je pro kapitalismus nedostupné nebo zhoubné.

Snaha vyhnout se uvedeným důsledkům v kapitalismu dala vzniknout návrhům, aby při jeho zachování vzal na sebe stát výlohy na investice do nových technologií, i s hlediska mamutích monopolů příliš nákladné a příliš rizikové. S tím jsou spojeny i projekty, aby se stát postaral o řešení důsledků kapitalistického systému v sociální oblasti - prováděním veřejných prací apod. Tedy zachovat soukromokapitalistické zisky, a důsledky přesunout na obyvatelstvo! Daleko prostší řešení, aby byl vůbec vyřazen zbytečný kapitalistický mezičlánek, který nemůže opustit princip soukromého zisku, a aby hospodářství přešlo do rukou celé společnosti, do rukou pracujících, pro které snižování pracovní doby a růst životní úrovně nejenže nejsou v rozporu, nýbrž jsou cílem jejich snažení - toto prosté řešení nejsou ovšem zastánci kapitalismu schopni ani přijmout, ani jen pochopit.

Závěr z toho všeho: tzv. nové jevy v soudobém kapitalismu zůstávají na půdě kapitalismu. Ačkoli svou podstatou odpovídají tendenci, směřující k socialismu, nejsou "prvky socialismu v kapitalismu", nesvědčí o "přerůstání kapitalismu v socialismus." Slouží prodlužován života historicky přežívajícího a přežilého kapitalismu, svědčí o zralosti jeho nahrazení socialismem. Protože jsou tyto jevy v rozporu s podstatou kapitalismu, má jejich využití ve prospěch kapitalismu určité nepřekročitelné meze, za jejichž hranicemi by kapitalismus musil přestat být kapitalismem.

10. Kapitalismus se poměřuje velice jednostranně pokrokem, dosaženým ve sféře výroby a spotřeby, ve sféře techniky. Měří se srovnáváním s minulostí nebo srovnáváním vyspělých kapitalistických zemí se zeměmi méně vyspělými nebo vůbec nevyspělými. Při upínání pozornosti na tento relativní pokrok uniká pozornosti /vedle způsobu, jakým je toho dosahováno , a při odhlížení od jeho negativních důsledků a nebezpečí, jež s sebou nese/, že současný stav vědy a techniky, a ještě více potence v ní skryté, umožnily by mnohonásobně vyšší efekt, a to pro celou společnost a všechno lidstvo, kdyby byly využity jiným způsobem - nikoli vzájemně se střetávajícími soukromokapitalistickými zájmy, nýbrž v zájmu celé společnosti a všeho lidstva. To jest: kdyby byly dány do služeb socialismu, kterému by byla dána možnost rozvinout se k své vlastní nerušené podobě.

Karel Pavlík

né oběti tento pokrok stál: zbídačování stamilionů vykořisťovaných; ničení hotových výrobků i výrobních sil / včetně nejcennější z nich - lidské pracovní síly/ v pravidelně se opakujících a stále více se prohlubujících a rozšiřujících hospodářských krizích; stamilionové lidské oběti v obchodu s otroky a při vyhlazování domorodého obyvatelstva, v koloniálních válkách a při potlačování národně osvobozeneckého boje kolonií, ve válkách mezi kapitalistickými zeměmi, při potlačování odporu pracujících.

7. I současný kapitalismus se stále líčí jako pokrokový a vydává se dokonce za jedinou perspektivu. Katastrofy, které už v tomto století lidstvu připravil - světové hospodářské krize, dvě světové války, fašismus - se berou nikoli jako jeho plody, nýbrž jako nějaké přírodní katastrofy nebo vina, spočívající nikoli v systému, nýbrž na jednotlivcích. Osvobození kolonií, dosažené za cenu nesmírných obětí v boji proti kapitalistickým metropolím za podpory socialismu, je snaha klást za zásluhu témuž kapitalismu! Neokoloniální vykořisťování, uvádějící země třetího světa do nové a prohlubující se závislosti na vyspělých kapitalistických zemích, vydává se pokrytecky za pomoc těmto zemím!

Kapitalismus se sice po druhé světové válce zatím dokázal vyhnout velké hospodářské krizi. Nevyhnul se však řadě dílčích hospodářských krizí, a nezbavil se a není s to se zbavit milionové a stále narůstající armády nezaměstnaných. Jeho relativní, poklesy stále ohrožovaný a přerušovaný úspěch byl a je dosud - vedle už zmíněného, historicky podmíněného monopolního postavení nejvyspělejších zemí - umožňován přesouváním krizových podmínek do zaostávající a zaostalé části světa. Nelze konečně zapomenout, že umělé navozování konjunktury v krizích ničením výrobků bylo v nejsoučasnějším kapitalismu zdokonaleno soustavným a trvalým jejich ničením - zbrojením. Zbrojení, nejvýhodnější byznys, zdroj nesmírných zisků pro kapitalisty, je ze společenského hlediska stejným znehodnocováním zdrojů, jako ničení hotových výrobků v době krizí z nadvýroby.

8. Také současné globální problémy, ohrožující už samu existenci lidské civilizace a život na zemi vůbec, mají svou prvotní příčinu v kapitalistickém systému. Honba za ziskem, tento motor kapitalistického systému, vede k samoúčelnému stupňování výroby, které s sebou nese bezohledné drancování přírodních zdrojů země, znehodnocování životního prostředí. Kapitalistická honba za ziskem je prapříčinou zbídačování "třetího světa", světového "Jihu", které hrozí sociálním výbuchem světového rozsahu. Nukleární zbrojení a vůbec využívání vědy pro válečné účely, zahájené kapitalistickým Západem spolu se studenou válkou proti socialistickým zemím a vnucené i jim, jako zbrojení vůbec, hrozilo světovou nukleární katastrofou, jejíž nebezpečí se nadále skrývá v existujících zásobách nukleárních a jiných zbraní hromadného ničení stejně jako v šíření těchto zbraní do dalších zemí.

9. Kapitalistický kořistnický systém, poháněný egoistickou honbou za ziskem, plodí nejen hospodářsko-sociální a přírodně-ekologické problémy. Vede i k mravní devastaci společnosti. Roste zločinnost, dokonce stále více organizovaná a prorůstající do státních systémů. Zbožnění peněz vede k obludné komercializaci všech hodnot. Individuální sobectví se stává zárukou úspěšnosti. Krást, podvádět, loupit, korumpovat při pokryteckém moralizování se stává něčím zcela běžným a normálním. Vtíravá, ohlušující a ohlupující reklama mění lidi v pasivní konzumenty, domnívající se, že si svobodně volí, zatímco jsou obratně manipulování v zájmu realizace vložených kapitálů. Což má přímou obdobu v pseudodemokratickém systému, který dokáže lidi manipulovat a ohlupovat až tak dalece, že jsou někteří z nich ochotni bít se za ty, kdo na nich parazitují. K euforii kapitalismu přispívá, že kapitalistický vztah vykořisťování je dnes, zvláště ve vyspělých zemích, oproti minulosti neprůhlednější. V začátcích kapitalismu přicházel individuální kapitalista do přímého styku s pracujícími, jeho vykořisťovatelské chování k nim bylo zjevné. Diferenciace kapitálu na výrobní, obchodní a bankovní, srůst bankovního a ostatního ve finanční, "zkolektivnění" kapitálu v akciových společnostech, vznik různých nadpodnikových, neprůhledných sdružení, vznik manažerské vrstvy skutečně či zdánlivě odlišné od kapitalistických vlastníků, zmezinárodnění kapitálu, tzv.lidové akcie, zlepšení pracovního prostředí aspoň ve vyspělých zemích na základě poznání kapitalistů, že to přispívá k zvýšení výkonu pracujících, přesun podstatného zdroje vykořisťování do druhých, zvláště méně rozvinutých zemí, umožňující uplácení "dělnické aristokracie" vyspělých zemí, diferenciace v řadách pracujících, atd.atd., to všechno činí dnes fakt kapitalistického vykořisťování tak zprostředkovaným, že se nepoddává bezprostřednímu názoru a že k jeho poznání je zapotřebí aspoň určité minimum teorie.

Tzv. "nové jevy" ve vývoji

JASNÁ ODPOVĚĎ NA ZÁKAZ: VZNIK NOVÝCH KLUBŮ KOMUNISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE

V sobotu 16. prosince se v Praze uskutečnilo zasedání Ústřední rady Komunistického svazu mládeže (KSM). Sešly se na něm více než tři desítky zástupců klubů KSM z celé republiky. Mezi aktivitami uplynulého období, které zde byly hodnoceny jednoznačně figurovala kampaň KSM za odmítnutí možného umístění raketových základen USA na území České republiky. V rámci této aktivity, do které se posléze zapojila Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM), se podařilo zorganizovat protestní akce ve všech regionech naší země a v rámci petiční akce bylo sesbíráno více než 50 tisíc podpisů proti vojenským základnám USA u nás.

Dále bylo diskutováno zapojení KSM do volební kampaně KSČM při podzimních volbách do zastupitelstev a oceněn fakt, že se řada členů a členek KSM stala čerstvými zastupiteli. Významná byla v nedávné době také mezinárodní aktivita, především úspěšná 5. schůze evropských komunistických organizací mládeže, kterou koncem října hostil KSM v Praze.

Velký prostor byl na Ústřední radě věnován problémům souvisejícím s rozpuštěním KSM Ministerstvem vnitra. Boj proti antikomunismu, za obranu základních práv a svobod a především za legální status KSM je jednou ze současných priorit mladých komunistů a komunistek. Je třeba dále rozvíjet kampaň proti pokusům kriminalizovat KSM a KSČM, všeobecné fašizaci české společnosti a to nejen v rámci České republiky ale i mezinárodně. KSM se také připravuje na soudní proces s Ministerstvem vnitra, při kterém hodlá napadnout jeho rozhodnutí o neoprávněném rozpuštění komunistické mládeže.

Již tradicí se na Ústředních radách KSM stalo pravidelné přijímání nově vznikajících klubů. Na jednání byly přijaty za součást organizace nové kluby se sídlem v Českých Budějovicích a v Liberci. Přihláška nového klubu přišla také z Brna, kde již pracují 2 jiné kluby KSM, vzniká klub KSM v Ostravě, struktury KSM vytvořily také ve

středočeském Nymburku a na dalších místech. Jak uvedl předseda KSM Milan Krajča, „vzrůstající aktivita komunistické mládeže a příliv nových členů a členek KSM je ta nejlepší odpověď na současnou antikomunistickou hysterii, snahu fašizovat Českou republiku a hlavně na nedávné oficiální rozpuštění KSM Ministerstvem vnitra.“

Jednání Ústřední rady také připravilo rámcový harmonogram práce KSM v roce 2007. Mimo jiné tak zahájilo i přípravy 8. sjezdu KSM, který by se měl uskutečnit během příštího podzimu. V této souvislosti byl odsouhlasen harmonogram předsjezdové diskuse i její hlavní témata.

Mezi další témata, která byla diskutovánа pařily útoky na veřejný vzdělávací systém a práva studentů. Budování studentského hnutí, boj proti školnému, privatizaci ve školství a za demokratizaci vzdělávacího systému patří dlouhodobě k prioritám komunistické mládeže. V této souvislosti byla velmi oceněna výzva evropských komunistic-

kých stran „Bezplatné veřejné vzdělání pro všechny!“. Ústřední rada KSM se s touto výzvou evropského komunistického hnutí jednoznačně ztotožnila a vyzvala proto KSČM, aby se k ní přidala, postavila se tak po bok svých partnerských stran v zahraničí a jasně tak ukázala, že to s prosazováním zájmů většiny studentů myslí vážně.

Jednání Ústřední rady KSM ukázalo, že přes všechny útoky, kterým mladí komunisté a komunistky v současné době čelí, jejich organizace neustále roste a sílí. Přibývá aktivit i elánu, se kterým jsou uskutečňovány. Boj za zájmy většiny mladé generace – obyčejných studentů, učňů, mladých pracujících a nezaměstnaných – a za socialismus má jasnou perspektivu.

-LOK-

KAMPAŇ PROTI ZÁKLADNÁM SJEDNOCUJE STÁLE VÍCE LIDÍ

Pod petici KSM proti jakýmkoliv vojenským základnám USA v ČR (včetně radaru, o kterém představitelé vlády tvrdí, že by nemusel podléhat referendu a názor občanů na něj není důležitý…) se podařilo získat prvních 50.000 podpisů a i když média žijí jinými tématy, kampaň pokračuje. V rámci Iniciativy Ne základnám probíhají besedy na školách a na veřejných prostranstvích, uskutečnila se Za veřejná diskuse o umístění americké vojenské základny na našem území na náměstí Republiky v Plzni, plánuje se beseda na pražské Filozofické fakultě a další akce. Řady více než 40 sdružení a skupin, které iniciativu Ne základnám podporují, rozšířily další sdružení, např. Mladí sociální demokraté.

Platforma proti základnám nabízí také možnost diskutovat i jiných aktivitách. Tak se na akci Národní strany „Spalme muslimskou nenávist“ 28. 10. objevily desítky zejména mladých lidí, kteří proti propagaci rasismu a xenofobie tohoto ultrapravicového uskupení protestovali. Mimo trockistických skupinek se samovolně zapojili např. i Mladí zelení, nechyběli ani členové KSM s megafonem, čehož média využila k další zběsilé kampani proti mladým komunistům. Prý jeden z nich napadl policisty a dalších 5 porušovalo zákony jinak… Nepomohlo ani prohlášení zadrženého, že není ani nebyl členem KSM, ani fotodokumentace účastníků. Nepomohlo ani stanovisko KSM, že nikoho z nich policie ani nelegitimovala (natož zadržela…). Zkrátka – mladý antifašista na akci, kde byli i komunisté byl, tak je komunista a basta! Podivuhodná dedukce…To za chvíli tedy bude komunistů, pokud se někdo z nich zúčastní odborářské demonstrace…

A tak stejně jako snaha rozpustit KSM ze strany ministerstva vnitra i tento případ zřejmě záměrné dezinformace sjednocuje další a další pokrokové a svobodomyslné lidi.

Zdeněk Štefek

O POROVNÁVÁNÍ KAPITALISMU A SOCIALISMU

Způsob, jakým se porovnává socialismus s kapitalismem, je falešný.

1. Srovnává se kapitalismus, který má za sebou staletí vývoje, se socialismem, který se teprve začal vyvíjet a nikde ještě nedosáhl svého dovršení. To je jako srovnávat dospělého člověka s dítětem. Aby bylo porovnávání správné, musily by se vedle sebe postavit buď

a/ dnešní, už dávno se plně rozvinuvší kapitalismus, s budoucností jednou plně rozvinutého socialismu; nebo b/ teprve začínající socialismus a dávno v minulosti teprve začínající, nezralý kapitalismus.

2. Srovnává se kapitalismus, který se už dávno rozvinul ve vládnoucí celosvětový systém, který si proto mohl sám určovat podmínky svého vývoje, se socialismem, omezeným pouze na několik zemí /navíc většinou zaostalých a nucených si teprve obtížně vytvářet podmínky pro skutečně socialistický rozvoj/, nucený věnovat neúměrně pozornosti a prostředků své obraně proti kapitalismu, netajícímu se nikterak snahou jej zničit.

3. Porovnává se nikoli s celým kapitalistickým světem, nýbrž především nebo jen s předními, nejvyspělejšími, nejbohatšími, privilegovanými kapitalistickými zeměmi. "Chudší příbuzní" těchto nejvyspělejších se cudně obcházejí, protože poměry u nich ruší idealizovaný obraz kapitalismu. Ale kapitalismus - to je přece také tzv. třetí svět, bývalé kolonie, propast mezi nimiž a oněmi nejbohatšími se stále prohlubuje.

4. I poměry nejvyspělejších kapitalistických zemí se skreslují a idealizují. Přehlíží a zamlčuje se, že i v těchto zemích jsou vedle prosperujících oblastí zaostávající a zaostalé, vedle bohatých chudé. Přecházejí se mlčením veliké sociální rozdíly, které i západní autory nutí mluvit o "dvoutřetinové společnosti" / jedna třetina bohatá, druhá se slušnou úrovní, třetí chudobná/. Tyto sociální rozdíly se berou jako zcela přirozené. Jejich příčina se nevidí v kapitalistickém vykořisťovatelském systému, nýbrž připisují se jednotlivcům, lidem samým. Navíc bída ve vyspělých kapitalistických zemích se bagatelizuje; nebere se na vědomí, jaké tíživé důsledky má pro ty, kdo jsou jí postiženi.

5. Přehlíží a zamlčuje se, odkud se vzalo a bere bohatství předních kapitalistických zemí: ze staletého vykořisťování a oloupení kolonií; ze současného neokoloniálního vykořisťování a vydírání druhých zemí, především tzv. třetího světa; z výhod monopolního postavení předních kapitalistických zemí, také díky jejich historickému náskoku.

6. Zkresluje se historie kapitalismu. Vyzvedá se historický pokrok, který v minulosti přinesl. Zamlčuje se přitom, jaké nesmír-

stále „rostoucí“ ekonomické prosperity zatěžují stále většími dluhy?

Během celého svého působení ve firmě K jsem často hovořil o stávajících problémech nejen s pracovníky linek, ale také z řadou členů středního a vyššího managementu. Překvapilo mne, že nejen pracovníci, ale také někteří zástupci managementu si uvědomovali, že velkou část problémů především s kvalitou podmínek práce by bylo možné odstranit právě jednáními v rámci firmy samotné a to pokud by zde existovala dostatečně silná, zainteresovaná odborová organizace. Položil-li jsem otázku, proč zde taková organizace již neexistuje dostal vždy stejnou odpověď: „Lidé mají prostě strach a je jim to jedno.“ Evidentně se ale nejednalo o pouhý strach ze ztráty důvěry zaměstnavatele. V závodě K se především nenašel nikdo s dostatečnými odborářskými zkušenostmi a hlavně ochotou a odvahou se do takové činnosti pustit, přitom kolik z nás sympatizovalo a smýšlelo otevřeně, či skrytě s přímo levicovým nebo sociálním myšlenkovým hnutím (odbory může přece organizovat stejně komunista, jako sociální demokrat nebo třeba křesťan).

Zjevně nikdo dnes ale příliš nepřemýšlí nad budoucností a společnost je vnímána spíš jako nutná bezbarvá a možná dokonce otravná lidská nutnost. Vybudovat fungující odborářskou organizaci totiž vyžaduje osobní zájem, který není motivován finanční odměnou, ale dostatečným společenským cítěním a odpovědností, tedy oněch vlastností, kterých, jak všichni víme, se nám v dnešní době příliš nedostává. Myslím, že celá tato popsaná situace vrhá mnoho světla na problémy, s nimiž se my komunisté musíme dnes vypořádat, chceme-li skutečně realizovat ideály naší práce. Komunismus se v posledních letech v naší zemi stává možná tak trochu ideovou útulnou. Dokonce v mnoha ohledech jakýmsi dobře komerčně a politicky využitelným artiklem jak pro ty, kdo o něm smýšlejí špatně tak i pro ty, kdo o něm smýšlejí dobře.

Tento trend by nás měl skutečně znepokojovat. Ničím takovým ale komunismus není a nikdy nebyl a hlavně nesmí být! Komunismus se vždy dotýkal reálného života, jeho problémů a především jeho budoucnosti a komunista tedy není někdo, kdo pouze oddaně a zasněně hledí na rudý prapor a možná občas trochu z protestu křičí, ale je to ten, kdo je schopen myslet a jednat nikoliv pouze ve svém sobeckém zájmu, ale v zájmu „člověka“, to je sebe a společnosti, protože jedno bez druhého je nemyslitelné. Nakonec komunisté jsou jediným masovým politicko společenským hnutím, které do svých základů položilo skutečnou vědu – marxizmus. Hledáme-li dnes své místo ve společnosti nebuďme jen protestujícím hlasem několika občanů nespokojených se svou spotřebitelskou situací, ale buďme především lidmi praktické vědy a práce schopnými učit vést a realizovat, jedině tak se můžeme prosadit ve společnosti „hluchoněmých“ odkázané na sliby těch, kteří ji táhnou svou sobeckou vůlí neznámo kam.

Ve firmě K již nepracuji. Dnes jsem zaměstnancem firmy M, tato firma není výrobní firmou, je čistě prodejní firmou. Přesto i zde existuje silná skupina pracovníků, na jejichž výkonech závisí úspěch firmy M stejně jako úspěch firmy K na výkonech pracovníků linek. Ani ve firmě M však neexistuje odborová organizace, ačkoliv problémy, které zde řešíme jsou velmi podobné. Je sice pravda, že v užším týmu několika desítek lidí se o problémech práce jedná živěji, než v organizaci tvořené více než tisícem pracovníků. Přesto ani zde jsem nenašel lidi, kteří by byli dostatečně společensky motivovaní. Snad si nemusím hned dávat za úkol zakládání odborové organizace, ale docela jistě jsem se rozhodl ve skupině svých kolegů najít někoho, kdo je ochoten jednat a ne pouze mluvit. Rozdílnost podmínek práce, kterou jsem mohl prožít v sousedním Německu a její srovnání s podmínkami naší současné práce mi pomohlo rozpoznat neuvěřitelnou lhostejnost k společenským podmínkám, v nichž žijeme.

Živě jsem v Německu komunikoval s odboráři a počáteční nevraživost a dokonce nenávist plynoucí z prostého faktu, že jsme jim přišli ukrást práci se rozplynula v okamžiku, kdy jsem otevřeně projevil své levicové smýšlení a rozkryl společenské problémy, v nichž žijeme my v naší zemi. Brzy jsme začali spolupracovat a k našemu překvapení nám němečtí odboráři brzy začali vycházet vstříc nejen v pracovních problémech, ale ve vážných situacích jednali s vedením firmy za nás! Na závěr jeden malý lidský postřeh. Management firmy měl tak panickou hrůzu z možného konfliktu, že uspořádal dva „vánoční večírky“. Jeden pro německé pracovníky a jeden pro nás. Odboráři se proti tomuto nesmyslu postavili a všichni společně jsme se rozloučili na jednom vánočním večírku, jehož vrcholem byla jistě ona turecká píseň, při které jsme ruku v ruce tančili všichni v kruhu. V té chvíli jsem si uvědomil, že skutečná budoucnost Evropy neleží v rozhodnutích bank, firem a politických stran, ale v myslích a rukách nás pracujících lidí.

Dawa

DEMONSTRACE BEZDOMOVCŮ ZA LIDSKÁ PRÁVA

Již několik let existuje neorganizovaná snaha každoročně 10. prosince, na mezinárodní den lidských práv, pořádat demonstraci bezdomovců za lidská práva. Letošní akci ovšem poznamenala slabá, roztříštěná aktivizace lidí se zájmem o problematiku a zároveň i slabá informovanost bezdomovců. V důsledku toho se na demonstraci sešly slabé tři desítky lidí včetně novinářů. Ve společnosti panuje všeobecný názor, že se problematika bezdomovectví nikoho netýká. Jak následně poznamenala s. Novotná z KSČM, mnohé lidi bezdomovci „obtěžují“, ve společnosti vůči nim existuje silná averze.

Záštitu nad celou akcí měl okruh lidí kolem o. s. Dům Agapé. Z oslovených mládežnických organizací se nakonec akce zúčastnil Komunistický svaz mládeže a jeden trockista. Organizace typu „Armáda spásy“, „Naděje“ se akce nezúčastnili a zároveň i odmítli poskytnout bezdomovcům informace o této akci. Zúčastnili se i jednotlivci z řad KSČM. (a za Zelené poslankyně Jacques pozn. red.).

Blok projevů zahájil Jiří Vencl (ředitel azylového domu Agapé v Ruské ulici) uctěním památky lidí, kteří zemřeli na ulici. V následujícím projevu připomenul, že i lidi bez přístřeší mají svá práva, která jsou jim upírána a která si musí vybojovat sami. Informoval o tom, že demonstrace bezdomovců za lidská práva byla již před rokem a že chce, aby se z ní stala každoroční akce.

Dále promluvila představitelka Armády spásy, která sdělila, že pomáhá bezdomovcům prostřednictvím své organizace spolu s manželem, který také neměl přístřeší.

Za Komunistický svaz mládeže promluvil s. Jan Kelbich. Připomněl, že bydlení patří mezi základní lidská práva. To doložil i rozhodnutím ústavního soudu v nálezu č. 231/2000 ve kterém rušil tzv. vyhlášku o regulaci nájemného a vyslovil názor (ústavní soud), že bydlení je nutná podmínka k přežití. To s. Kelbich doplnil tím, že občanský zákoník obsahuje několik zákonů, díky nimž člověk může přijít o bydlení. Zdůraznil, že tato problematika se týká všech, může se to stát každému. Navíc bezdomovcům jsou upírána práva, na která mají nárok. Na závěr vznesl apel na občany, aby se o věc zajímali a snažili se situaci změnit k lepšímu.

Jakub Holas

Z letáku KSM, který byl ditribuován na demonstraci:

Předně je potřeba uvědomit, že bezdomovectví je pro Českou republiku i pro českou společnost fenomén poměrně nový. Objevil se po pádu socialismu, kdy stát přestal garantovat svým občanům sociální jistoty, práci, dostupné bydlení, cenově dostupné potraviny a základní životní potřeby.

Žijeme ve světě paradoxů. Každý den míjíme vybydlené, opuštěné rozbité domy a na každém rohu potkáváme lidi, kteří nemají kde bydlet. V naší republice je půl milionu nezaměstnaných a spousta vyrabovaných, nefungujících továren.Tato společnost si říká lidská. Lidství, to pro mě znamená, že si lidi dokážou vzájemně pomoci a vzájemně spolupracují. Ovšem to, že někdo hodí pětikorunu do kelímku člověku, který jen potichu umírá, nepovažuji za lidské. Je to spíš tragikomedie.Sociální jistoty by měly být garantované státem. Každý občan tvoří stát a tento stát by měl dokázat pomoci každému občanu, který se ocitne v tísni. A často stačí opravdu málo.

Podívejme se na důvody, které vedou lidi na ulici. Častým případem je rozvod—člověk přijde o bydlení, následně i o práci. A tak mu buď pomohou známí, a nebo skončí. Přitom by stačilo, kdyby tento člověk mohl dva měsíce bydlet např. ve státem placené ubytovně, aby si mohl najít práci a následně i bydlení. Pak by se z něho nemusel stát bezdomovec, ale zůstal by platným, plnohodnotným občanem. K čemu je tedy stát, který nedokáže zajistit ani takovou drobnost? K čemu je stát, pro který je důležitější angažovat se ve válečných dobrodružstvích v Afghánistánu a Iráku než aby dokázal zajistit své vlastní občany?

Ano, stát má určité projekty, kterými bezdomovcům „pomáhá“. Tato pomoc ale nic neřeší, bezdomovectví nezabrání ani ho neodstraní. Příčina je totiž v režimu. A proto, pokud chceme vyřešit problém bezdomovectví (a ne si jen hrát na to, že ho řešíme) je potřeba především změnit systém, který je chybný. Kapitalistický systém je založen na individualismu, dravosti, na hesle „pomož si sám“. Oproti tomu je potřeba postavit mezilidskou solidaritu, právo na život, práci, dostupné bydlení, bezplatné zdravotnictví a vzdělání. Vyberme si tedy:

SOCIALISMUS NEBO BARBARSTVÍ!

KSM NA MEZINÁRODNÍM ANTIFAŠISTICKÉM KEMPU V NĚMECKU

Ve dnech, kdy se v naší republice velmi nadšeně oslavuje banánová revoluce 17. listopadu 1989 bez připomenutí tragických událostí roku 1939 se právě v souvislosti s bojem proti neonacismu a fašismu uskutečnilo v německém Halbe mezinárodní mládežnické setkání, spojené s demonstrací proti nacistickým pochodům v Halbe a Seelow. Akcí se také zúčastnila skupina komsomolců, která se následující den po příjezdu rozdělila na obě antifašistické demonstrace.

U Halbe, nedaleko Berlína, se nachází lesní hřbitov, kde jsou pohřbeni mrtví vojáci wehrmachtu a SS. Stovky nácků měly pochodovat ulicemi Halbe. Úřady ale neonacistům vůbec poprvé zakázaly přístup na samotný lesní hřbitov. Extremisté se rozhodli na poslední chvíli místo konání akce přesunout do Seelow, nedaleko polských hranic.

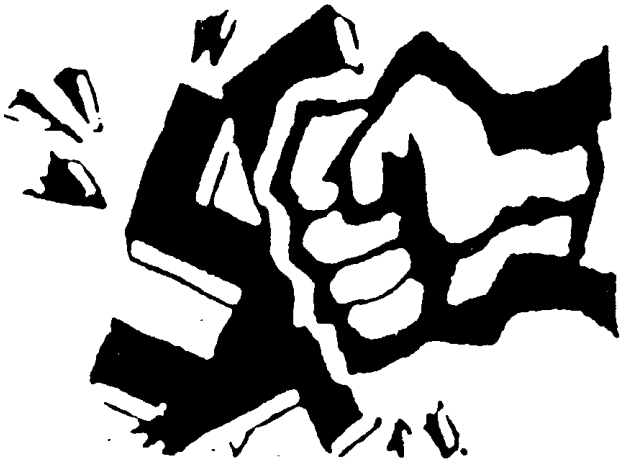

Zde se sešlo na 500 příznivců ultrapravice, neonacistů, kteří si tu chtěli uspořádat uctění památky svých „hrdinných“ vrahů.

Německá policie měla obrovskou převahu nad oběma tábory – nacisté, převážně mladiství skinheadi, byli odděleni kordony tisíců (!) policistů, mnohdy se psy, Seelow křižovaly desítky antonů, nad městečkem létalo 5 helikoptér, dělily ho zátarasy... Podivovali jsme se až bezohlednému jednání policie – velmi důkladné kontroly, jak osobní, tak i auta bychom pochopili, ale otázky na prapor KSM, velmi rychlé průjezdy antonů, demonstranty zaplněnými ulicemi a běžné hrubé vytlačování lidí nekorespondovaly s atmosférou akce, které se poklidně účastnily celé rodiny, obyčejní mladí i staří lidé, starosta města...Soudruh Martin, člen Komunistické platformy PDS/Die Linke nám to vysvětlil – zasahující policie, především speciální jednotky, sem byla přesunuta ze západního Německa...proč asi? Tipnem si:menší sympatie vůči levicovým antifašistům.

Překvapení bylo také opačné, a to praktickou absencí anti-

produkce dopadají nejvíce jsou právě pracovníci firmy. Není vůbec zřídkavé, že je jim v pátek oznámeno, že je čeká sobotní a nedělní směna, mimořádné noční směny apod.

Český management je spíš bezradný. Prostor pro kreativní řešení – např. najít adekvátní dodavatele na českém trhu, získat možnost prodávat produkty přímo z českého závodu a tím získat řadu praktických výhod a především tu nejdůležitější tedy čas neexistují. Každý je tu v rámci systému odkázán spíš sám na sebe a tedy nucen nést také odpovědnost za mimořádné kroky, ke kterým byl dohnán mimořádnou situací v produkci. Oblíbenou větou nadřízeného je: „Nějak to zařiďte!“ Není divu, že řada výkonných pracovníků smýšlí o pracovnících managementu jako o „panácích“. Přesto ve firmě neexistuje dostatečně silná odborová organizace schopná jednat se zaměstnavatelem o podmínkách práce. Stávající odbory jsou evidentně spíše účelovým nástrojem v rukách vedení firmy, kterým je ochotno ohánět se při jakémkoliv projevu nespokojenosti. Proč?

Žijeme ve společnosti, která se chytře naučila manipulovat s hodnotami. Trh, ekonomické a politické zájmy různých společenských skupin nám účelově předkládají stále nová měřítka pro základní hodnoty lidského a společenského života. Takže v stávající situaci neustálé a rychlé relativizace cílů a hodnot je těžké udržet si orientaci a většina tak raději volí cestu rezignace vzhledem k ideálům společnosti orientovaným spíše na jakousi vyvolenou elitu, než na občanskou společnost. Cestou většiny je tak spíše intimní – společensky potlačená cesta individua odehrávající se na pro tržní společnost vítaném pozadí občana – spotřebitele. Společnost je tedy tvořena spíše masou spotřebitelů, jejichž hlavní občanským projevem je uspokojování trhu, jenž zvolna nahrazuje svými zájmy legitimní občanskou společnost. Zájem trhu a společnosti je mylně slučován a stává se jedinou orientační doktrínou nahrazující skutečnou svobodu občana. Došli jsme dokonce tak daleko že jsme namísto společenského dialogu začali trh nazývat demokracií.

Ano, v kraji díky firmě K poklesla nezaměstnanost, což bleskově dokázal využít při návštěvě firmy a kraje předseda jisté pravicové strany. Firma K však nahradila v kraji jinou kdysi českou elektrotechnickou firmu, jejíž konečnou stanicí byla privatizace. Dovede však někdo změřit kvalitu a podmínky práce a života lidí, kteří v této firmě pracují? Nízké náklady stlačované na minimum především nízkými mzdami za málo kvalifikovanou práci, nízká organizovanost pracovních sil, jež je důsledkem nízké sociální ceny práce a nízké nároky na kvalitu této námezdní práce a spotřebitelského životního stylu namísto vysoce motivovaných kvalifikovaných pracovníků - pracujících občanů schopných spolupodílet se na základě společenské smlouvy nejen na ekonomickém rozvoji firmy i vlastní země, jsou našimi skutečnými devizami, které dnes nabízíme na evropském pracovním trhu. Ochotně vítáme firmy jež pomalu vyklízejí kdysi průmyslově vyspělé oblasti západní Evropy, přebíráme práci jiných a téměř přihlouple tak zaséváme možná semeno další budoucí nenávisti na našem kontinentu. (Většina pracovníků propuštěných z těchto provozů v Německu je nezaměstnaných a otevřeně sympatizuje s různými neonacistickými hnutími). My sami jsme pak proměnili vyspělý československý průmysl na rychlou montážní ekonomiku. Neuvědomujeme si snad, že toto rychle instalované ekonomické „blaho“ bude za několik let demontováno stejně jako je dnes demontováno v německém Porýní a jiných oblastech? Uvědomují si vůbec stávající představitelé vládnoucí garnitury jaké to bude mít důsledky na každodenní život občanů, kteří se pod dojmem neu-

NOVOROČNÍ ZAMYŠLENÍ

Před časem jsem přijal pracovní místo v oblasti administrativy v jisté zahraniční výrobní firmě. Mým úkolem bylo plánování a realizace produkce. Tato práce mne denně přiváděla mezi pracovníky výrobních linek. Zpočátku nebylo možné realizovat tuto produkci přímo v České republice, ale bylo nutné zabezpečit ji v mateřském závodě v Německu. Byl proto vytvořen tým pracovníků výrobních linek doprovázený skupinou techniků a plánovačů, jejímž členem jsem byl i já. Protože již tehdy byla mým nadřízeným známa má dobrá znalost německého jazyka byl jsem namísto rutinní kancelářské práce přidělen právě do jedné ze směn, která měla v německém závodě produkci převzít.

Celkem pochopitelně jsem se takto sblížil s celou pracovní skupinou a byl denně konfrontován s problémy, kterým jsme byli vystaveni. Pracovali jsme nepřetržitě tři měsíce pouze na nočních směnách. Samozřejmě se u řady dělnic a dělníků již po několika týdnech začaly projevovat zdravotní problémy způsobené nepřetržitou noční prací. Produkty, které dělnice vyráběly se sestávaly z poměrně těžkých kovových součástek a každé z dělnic tak prošlo během směny rukama několik desítek kilogramů materiálu, s nímž musela poměrně náročně manipulovat v sedě. Pracovníci byli firmou motivováni především finančním výdělkem. Opravdu při tříměsíčním pobytu v Německu si můžete přijít na velmi slušné peníze. Motivace byla pro řadu lidí o to zajímavější, že celá akce skončila před Vánocemi. Zaměstnavatel uhradil také náklady na dopravu a ubytování pracovníků. Náročná práce byla tak celkem slušně v rámci životních podmínek kompenzována. Samozřejmě byl výběr pracovníků na tuto práci pečlivě organizován.

Produkce se pak přesunula do závodu v České republice a byla dál realizována. Chci zde však srovnat své poznatky z působení v Německu a u nás. Rád bych stručně nastínil, v čem tkví současná „přitažlivost“ české pracovní síly. Během našeho působení v Německu jsme všichni postřehli významný rozdíl v jednání managementu s pracovníky německé a české produkce. Nutno poznamenat, že pracovníci tzv. „německé“ produkce nebyli vůbec němci, ale poláci, turci a italové. V Německu platí jasné pracovní zákony a to především díky práci tamních odborových organizací. Takže si brzy všimnete, že management je neustále nucen při realizaci produkce doslova kormidlovat mezi přáním trhu a stanoviskem produkce zastupované právě odbory. Odborové organizace, jak se zdá, zde skutečně zastupují zájmy pracujících tak aby nebylo možné účelově zneužívat pracovní síly a podřizovat pracovní schopnost člověka pouze zájmu trhu.

Úkolem managementu není tak prostě jen prodávat, management musí být především schopen jednat. Firma tak nemůže neomezeně produkovat a pojem uspokojit potřebu zákazníka není jen dodat v časovém horizontu požadované množství produkce, ale být schopen vytvořit adekvátní podmínky pro produkci a odběr v reálných časových horizontech a pracovních podmínkách. S rostoucím tlakem a globalizací trhu se však toto neustálé manévrování mezi poptávkou a možnostmi produkce omezované odbory stává pro firmy sjednocující se do stále větších koncernů nepohodlným. (Na tomto místě je třeba poznamenat, že firma K vznikla jako malá rodinná zámečnická firma, která zhruba v polovině devadesátých let minulého století z rukou fyzických majitelů přešla do majetku jakéhosi nadnárodního bankovního konsorcia.)

Řada firem volí z těchto důvodů raději přesun produkce do méně sociálně zatížených lokalit, např. Česka, což je i náš případ. V závodě firmy „K“, v níž jsem pracoval, sice odbory existují, ale pouze na nástěnce. Během svého působení ve firmě jsem nikdy předsedu odborové organizace neviděl, snad je to tím, že je v důchodu a v závodě už nepracuje. Podmínky produkce v českém závodě K jsou hodně náročné. Firma sama žádné produkty neprodává, prodej zajišťuje mateřská firma v Německu, proto se celá produkce musí denně transportovat do Německa (že zjevně nebude jediná nám dokazují kolony kamionů, které denně přeplňují naše silnice). Také materiály, z nichž je v českém závodě produkováno nepocházejí z domácí produkce, ale jsou dováženy často třeba až z USA nebo Číny. Protože udržování sebemenších skladových zásob není z ekonomického hlediska vhodné dochází často ke krizovým situacím. Některé součástky dojdou při sebelepším plánování v horizontu hodin (zvláště nevyhovují-li třeba v oblasti kvality) , ale dodány mohou být nejdříve v horizontu týdnů. Zákazník mění své požadavky v horizontů dní a celá firma K tak denně žije v neuvěřitelném „stresu“. Ten na koho však takové podmínky

komunismu – nejen pozitivní reakce desítek demonstrace se účastnících občanů Seelow na prapor KSM a „Tschechische Kommunisten“, ale i asi 200 demonstrantů z Antifašistické Akce (jejíž česká odnož operuje s teorií tzv. „rudého fašismu“) nás o tom přesvědčovaly.

Ve svém čele měli prapor Sovětského svazu a náckům zpívali (za doprovodu kapely) „Prohráli jste válku, zvítězila Rudá Armáda“. Dovedete si to představit v ČR, v atmosféře permanentní primitivní antikomunistické kampaně?

Pokřik „Nazis raus“ a jednoznačné odmítnutí neonacismu provázelo celou akci, neonacisté nemohli udělat ani krok bez doprovodu policie a velkých skupin antifašistů.

V Halbe se uskutečnil Den demokratů, kterého se zúčastnilo přes 6000 lidí - obyvatel Halbe, zástupců různých občanských sdružení, levicových (PDS) a komunistických (DKP) stran i zástupců zahraničních delegací (Česká Republika, Ukrajina, Polsko). Na informačních stáncích jednotlivých organizací bylo k vidění široké spektrum materiálů proti fašismu, popisujících historii i současnost pravicového extremismu, byly zde k dispozici i petice proti zrušení KSM, kterou nám svým podpisem podpořilo na 500 lidí. I zde byly stovky policistů i těžká technika připraveni k zásahu, nebylo toho však zapotřebí.

Zde je vidět jak na rozdíl od mnoha míst v České republice,kde se konají poměrně velké neonacistické akce, nejsou tamní obyvatelé k narůstající hrozbě nacismu lhostejní, jdou se jim postavit společně s anarchisty,antifašisty, komunisty. U nás to asi nikomu nevadí, když Brnem pochoduje 300 neonacistů v doprovodu policie....

Po ukončení demonstrací (tj v době,kdy neonacisté opustili své „shromáždění“) se uskutečnila diskuze mezi zástupci organizací přítomných na antifašistickém setkání.

Tam, ale především další den dopoledne, na diskusi po prezentaci jednotlivých organizací (mimo KSM např. Die Linke/PDS, polské Strana demokratické levice, levicoví Zelení...)se stanovil plán dalších mezinárodních antifašistických táborů a rozběh přímých akcí proti náckům. Všichni se na návrh KSM a mládežníků Solid/PDS shodli na zásadě, aby i do budoucna se práce účastnily nejen organizace antifašistické, ale zároveň i proti-antikomunistické. Byly vyjasněny mnohé postoje ke způsobu boje proti neonacismu i o situaci v jednotlivých zemích, obzvláště pokud se jedná o nástup zástupců extrémních pravicových stran do vlád i neustále více se roztahující činnosti sudetoněmeckého landmanschaftu. Bohužel, komunistické strany, které neustále přijímají tlaky ohledně svého „reformování“ pak ztrácejí své antisystémové voliče a tito pak volí, dle svého názoru alternativu, ultrapravici, pochodující s komunistům ukradenými hesly“ „socialismus, dělnická třída atp. (německo – NPD, Slovensko – SNS, Polsko – Liga polských rodin). Tento postoj zde zastupovalo KSM, kterému zde také byla vyjádřena podpora a jeho zrušení odsouzeno jako protiprávní nedemokratický krok, omezující občanské svobody.

Je třeba postavit se rostoucí hrozbě fašismu, informovat pravdivě občany o situaci u nás i v zahraničí, jednoznačně proti těmto tendencím vystoupit a reálně něco udělat. Nesmíme dát neonacistům možnost, aby začali znovu prosazovat své „ideály“! Přece to už tu jednou bylo a snad všichni ví,jak to dopadlo. No, i když při současném výkladu historie, tak, že komunismus byl horší než nacismus, asi také ne.

Fašismus přece není názor, je to zločin!!!

Veronika Sýkorová,
David Pazdera

DENÍK KOMUNISTICKÉ STRANY ŘECKA „RIZOSPASTIS“ O NÁVŠTĚVĚ VÁCLAVA KLAUSE V ATÉNÁCH

*Deník **Rizospastis 23. a 24. listopadu 2006** informoval o **protestních akcích na podporu KSM a proti vytěsňování KSČM u příležitosti návštěvy prezidenta Václava Klause v Aténách**. Věnoval těmto akcím několik článků ve dvou vydáních deníku.*

NÁVŠTĚVA PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY

Dnes v 10.30 hodin se koná na výzvu aténských organizací Komunsitické strany Řecka (KSŘ) a Komunistické mládeže Řecka (KMŘ) protestní shromáždění na náměstí Národního odboje, na němž bude vyjádřen nesouhlas a odsouzeno rozhodnutí aténské městské rady (odhlasováno PASOKEM a ND) ocenit prezidenta ČR, a to právě ve chvíli, kdy vláda jeho země postavila mimo zákon KSM. **Václav Klaus, který je od včera na oficiální návštěvě Řecka, plně podporuje svou reakční politikou tento krok.**V této souvislosti předali včera představitelé KS Řecka protestní petici na ambasádě ČR v Aténách, zatímco probíhala demonstrace před rektorátem Aténské univerzity.

„Zákaz činnosti KSM České republiky není bleskem z čistého nebe ani se nejedná o izolovaný, ojedinělý akt. Jde o další opatření v rámci reakčního, antikomunistického postupu, je součástí řady iniciativ a rozhodnutí EU, jež usilují o legalizaci antikomunizmu coby její oficiální ideologie. Prostřednictvím antikomunistických memorand, rezolucí, přepisováním historie, ztotožňováním nacizmu s komunizmem, zákazy, pronásledováním a vězněním komunistů, prostřednictvím celé řady překážek kladených jejich činnosti, se snaží vymazat z paměti lidí vzpomínky na zápas a oběti položené komunisty na oltář pokroku lidstva. Ve stejnou chvíli v celé řadě zemí jsou fašisté a nacisté představováni jako osvoboditelé, jejich spolupracovníci jako hrdinové.

Imperialisté dobře vědí, že útoky na komunisty a kladením překážek jejich činnosti oslabují samotné dělnické hnutí, jeho ideologii. **Tím je pak snadnější přijmout a aplikovat protilidová opatření, vést imperialistické války, přinášet reakční změny v pracovních vztazích** (pracovním právu) v systému sociálního a zdravotního pojištění, ve vzdělání, posílit státní a zaměstnavatelský nátlak. Historie všude ukazuje (také v naší zemi), že **zákazy a pronásledování těch, kteří si kladou otázky, pochybují a bojují za svůj názor, jsou předzvěstí vystupňování násilí a vykořisťování ze strany kapitálu.**

Náš lid velmi dobře zná, co se vždy skrývalo za antikomunizmem. Ve jménu vypořádání se s „nebezpečím ko-

HUGO CHÁVEZ OPĚT ZVOLEN PREZIDENTEM VENEZUELY

Hugo Rafael Chávez Frias byl v nedělních všeobecných volbách opět zvolen prezidentem Bolivarovské republiky Venezuela. Po sečtení 78% hlasů je jasné, že více než 61% hlasujících dalo svůj hlas právě jemu. Pro jednotného kandidáta opozice sociálního demokrata Manuela Rosálese hlasovalo 38% voličů. Ten již uznal svou porážku. Hugo Chávez ve Venezuele od roku 1998, kdy byl poprvé zvolen prezidentem, vede tzv. Bolivarovskou revoluci. Ta znamená zákaz privatizace domácího ropného průmyslu, pozemkovou reformu, demokratizaci země a řadu sociálních programů jako je např. alfabetizace, bezplatná zdravotní péče. Prezident Chávez mluví o socialismu 21. století. V zahraničí Chávez prosazuje antiimperialistickou politiku a integraci zemí Latinské Ameriky zvláště Kuby, Venezuely a Bolívie.

Politika Cháveze budí odpor především ve Washingtonu. Ten se také pokusil venezuelskou vládu několikrát svrhnout. Nejblíže k tomu měl v roce 2002, kdy společně s domácí opozicí zorganizaval vojenský puč, prezident Chávez byl uvězněn a začala vlna represí. Ohromný lidový odpor však puč porazil a Chávez se tak mohl vrátit do úřadu.

Hugo Cháveze dlouhodobě podporuje ohromné lidové hnutí mimo jiné také Komunistická strana Venezuely (PCV). PCV jej také kandidovala v letošních prezidentských volbách.

Chávez krátce po zveřejnění prvních částečných výsledků vystoupil na obrovské demonstraci, kde slíbil, že socialistická revoluce neskončí. "Začala nová éra! Pryč s imperialismem! Potřebujeme nový svět!" zvolal Chávez. "Je to další porážka pro ďábla, který chce vládnout nad světem," vzkázal na adresu amerického prezidenta George Bushe.

Milan Krajča

revoluční změnu společnosti nemůže být v žádném případě považována za nelegální nebo extrémistický prvek“ stále existují v několika evropských zemích, včetně nových členských zemí EU a Ruska, zákony, jež s těmito (a podobnými) zdůvodněními zakázaly komunistické strany nebo vykonávají veliký nátlak jako je tomu v případě KSČM a KSM nebo v případě Rumunska a Bulharska není jasné, co má být po těch zmíněných rozhodnutích Evropského soudu pro lidská práva učiněno.

Svět se nachází v rozhodujícím okamžiku. Buď lidstvo řekne rozhodné „ne“ restauraci fašismu, nebo bude odsouzeno k novému dlouholetému strádání. Proto KSČM, všichni komunisté považují za svou společnou internacionální povinnost vystoupit s iniciativou k vypracování strategie a taktiky aktivního boje lidstva proti globální hrozbě.

Marxismus nikdy nezveličoval úlohu násilí v dějinách. Apologie násilí je příznakem ideologie vykořisťovatelských a reakčních tříd. Marxismus však nikdy ani nepodceňoval úlohu násilí, chápe, že na násilí vykořisťovatelů mají a musí utlačovaní odpovídat násilím sebeobrany. A bránit se bylo a je před čím. Kapitalismus se rodil v procesu tzv. původní akumulace. Hrůzy původní akumulace jsou navěky zapsány v dějinách krvavými písmeny.

Spojené státy americké vybudovaly svou civilizaci za cenu velkých obětí Indiánů a černých otroků.

Sytá Evropa je dodnes zavázaná za svou sytost krutému vykořisťování včerejších kolonií a dnešních polokolonií.

Za historický zločin považují komunisté jakékoliv násilí namířené na útlum společenského pokroku. Takovými zločiny je už dávno pošpiněn imperialismus.

Imperialismus existuje ve dvou variantách: liberální a totalitární – fašistické. Odlišují se od sebe formou politického zřízení, avšak ekonomický základ mají stejný – zajištění vlastního blahobytu na úkor jiných zemí a národů. Jak dosvědčuje historie, liberalismus se snadno mění ve fašismus německého či italského typu nebo v jeho odrůdu – americký maccartismus. Fašistické režimy se nezřídka shodují s liberální ekonomikou a těší se všestranné podpoře liberálů, čehož příkladem je pinochetovský fašismus v Chile.

Kapitalismus se vždy snažil s krajní krutostí potlačit povstání pracujícího a vykořisťovaného lidu. Stačí poukázat na krvavé vypořádání se s pařížskými komunardy, na střelbu do demonstrantů o Prvním máji v Chicagu, na hrůzy občanské války v Rusku.

Katastrofální jsou důsledky politiky imperialistické globalizace. Sociální a ekologické náklady tzv. liberální tržní politiky západních zemí jsou přenášeny na celý zbývající svět, což způsobuje ostré zvýšení utrpení miliard obyvatel naší planety. Prohlubuje se do nebe volající nespravedlnost v mezinárodních vztazích, především v dělbě práce vnucované diktátem západních mocností. To přivedlo během posledních deseti let k bezprikladnému zostření problému hladu. Ukazatelé dětské úmrtnosti v důsledku hladu dosáhly, podle údajů OSN, dříve nevídané výše – 17 tisíc úmrtí denně. Celkem umírá denně v důsledku hladu 25 tisíc lidí. Podvýživou dnes trpí 777 milionů lidí v zemích, závislých na liberálních režimech a 38 milionů v těch zemích, kde byly ustaveny liberální režimy podle vzoru západních demokracií. V „nejsvobodnějších a nejdemokratičtějších“ Spojených státech amerických umírá ročně nejméně 18 tisíc Američanů pouze v důsledku toho, že nemají nemocenské pojištění.

Kapitalismus široce praktikoval a praktikuje rozvracení základů života a genocidu původního obyvatelstva, masové vraždy a popravy:

- národů zemí Afriky, Asie a Latinské Ameriky nynějšími státy EU a USA v XIX. , XX. A na začátku XXI. Století
- genocidu ruského, ukrajinského, běloruského, evropských a dalších národů v období okupace SSSR vojsky Německa a jejich posluhovačů

Imperialismus nese odpovědnost za rozpoutání dvou světových válek, majících za následek smrt okolo 100 milionů lidí. Největším vojenským zločinem v historii lidstva je americké jaderné bombardování Hirošimy a Nagasaki.

Na nucených pracích, v důsledku hladu, válečných útrap a masových poprav zahynulo 20 milionů civilních obyvatel SSSR likvidovaných v době okupace území Sovětského svazu vojsky Německa, Itálie, Maďarska, Rumunska, Slovenska a rovněž nacionálními legiemi SS, včetně z Finska, Norska, Lotyšska, Estonska a Litvy. Blokáda Leningradu, během níž zemřelo více než půl milionu civilních obyvatel, je jedním z nejhrůznějších zločinů proti lidskosti.

Pouze socialismus může dát namísto reakčního globalismu a „nového světového řádu“ reálnou alternativu.

Doc. Ing. Hassan Charfo, DrSc.
vedoucí oddělení mezinárodních styků ÚV KSČM

Vystoupení na mezinárodní konferenci „Komunisté a další demokratické síly za lidská práva a demokracii v Evropě a ve světě - aktivně proti antikomunismu".

munizmu“ následovala pronásledování, zákazy, diktatury, vězení, exil, popravy nejenom komunistů, ale také ostatních bojujících za demokracii a lidská práva. Proto vyzýváme každého pracujícího, mládež, každého demokrata, jenž usiluje o lepší život, aby přehradil prostřednictvím svých skutků a aktivit cestu pronásledovatelům komunistických idejí.“

Za skandování hesla „Ne poctám pro komunistobijce“ „přivítali“ včera odpoledne před budovou rektorátu Aténské univerzity stovky studentů - na základě rozhodnutí studentských organizací - prezidenta České republiky Václava Klause, jemuž byl zmíněnou univerzitou na Právnické fakultě udělen titul čestného doktora ekonomických a politických věd.

Transparenty shromážděných studentů nesly nápisy s jednoznačnými vzkazy: „Václav Klaus je nežádoucí osobou v Řecku". "Zákaz KSM vám neprojde". "Solidarita a podpora“. Na včerejší demonstraci střídalo jedno heslo na podporu KSM další. Pro včerejší protestní akt bylo charakteristické velmi bojovné klima. „Kupředu lide, neshýbej hlavu“ „Solidarita a zápas lidu!“ skandovali mladí. Přesně ve chvíli, kdy prezident České republiky procházel prostranstvím před rektorátem, houstla intenzita hesel a skandování a demonstrace získala opravdu velmi bojovnou náladu: **„Antikomunismus vám neprojde, lidé to nedovolí.“**

Ihned poté představitelé studentských organizací předali **rezoluci oficiálnímu doprovodu prezidenta ČR**, ve kterém bylo mimo jiné zdůrazněno**: "**V tak zvaně demokratické EU platí, že ti, kteří zastávají a bojují za radikálně odlišný svět, proti vykořisťování a zbídačování, všichni, kdo bojují za zlepšení životních podmínek lidí a mládeže, za kvalitní vzdělání pro všechny, za mír, nemají v této organizaci snad místo. Představují nepřátele, kteří musí být umlčeni, jejich názory musí být zakázány, jejich činnosti zabráněno. Stojíce proti nepřijatelným zákazům masových organizacích, **vyjadřujeme solidaritu KSM a mládeži České republiky!"**

Protest předaný české ambasádě - dopis prezidentu České republiky předali představitelé KS Řecka

Protestní akt proti stupňování útočnosti namířené proti českým komunistům, u příležitosti návštěvy českého prezidenta v naší zemi, uskutečnili představitelé KSŘ vedeni **Spyrosem Chalvatzisem**, členem Předsednictva ÚV KSŘ. Dalšími členy byli ještě **Vera Nikolaidou**, poslanec KSŘ, **Bábis Angourakis**, vedoucí mezinárodního oddělení KSŘ a členové orgánů aténských organizací **Tulis Gondykas** a **Jánys Kromídas**. **Představitelé se setkali s konzulem a předali dopis ÚV KSŘ adresovaný předsedovi české vlády. Žádají zrušení nepřípustných opatření proti českým komunistům a proti demokratickým svobodám, v němž podtrhují nedávné rozpuštění KSM, ale také rozhodnutí senátu prošetřit legalitu KSČM.**

Po skončení návštěvy prohlásil Spyros Chalvatzis: **„Stupňující se antikomunistické tlaky EU nacházejí živnou půdu v rozhodnutí české vlády zakázat činnost KSM a započít šetření k přijetí opatření proti KSČM". Žalujeme všechny tyto praktiky a rozhodnutí**. Vyzvali jsme pracující, odbory, masové organizace, vědce a umělce, ale zejména mladé lidi, aby se aktivizovali, aby demonstrovali svůj nesouhlas, aby zastavili ruku, která se snaží zakázat činnost komunistů. Tato opatření neprojdou! Zastavíme je prostřednictvím naší jednoty, naší organizovanosti, našeho nasa-

zení spolu s ostatními komunistickými a dělnickými stranami, ale také spolu s masovým lidovým hnutím.“

Prostřednictvím prohlášení vyjádřily svůj nesouhlas s rozhodnutím aténské městské rady předat čestnou Zlatou plaketu města Atén prezidentovi ČR Václavu Klausovi následující **odborové organizace:** Odbory pracujících v metalurgii, Panhellenský svaz tiskařů, Spolek zaměstnanců soukromých firem, Spolek zaměstnanců v obchodě, Odbory pracujících v papírenství, Odborový svaz zaměstnanců v hotelích a stravování, Svaz stavbařských odborových organizací Atény, Svaz pracujících ve farmaceutickém průmyslu, Jednota odborných účetních, Odborový svaz pracujících v tkalcovství, textilnictví a kožedělném průmyslu, Spolek techniků dentistů, Spolek zaměstnanců soukromých klinik, Odborová organizace zaměstnanců obchodního řetězce Carre fourre, Dia a Marinopoulos, Odborová organizace zaměstnanců firmy Sourozenci Konstantakopoulou. Také Panhellenská organizace účastníků odboje vyjádřila nesouhlas s rozhodnutím aténské městské rady, které charakterizovala jako provokaci namířenou proti lidem.

Demonstrace odsuzující antikomunistickou hysterii se uskutečnila včera ráno z iniciativy aténských organizací KSŘ a KMŘ před radnicí v Aténách, kde na základě rozhodnutí městské rady byla předána Zlatá čestná plaketa města Atén prezidentu České republiky Václavu Klausovi.

Stovky mladých a pracujících se shromáždily již časně ráno na náměstí Omonia, kde promluvil **Spyros Chalvatzis**, člen Předsednictva ÚV KSŘ a člen Zastupitelstva v Aténách. Mimo jiné podtrhl:

„**Vláda České republiky přijala rozhodnutí zakázat činnost KSM. Byly zahájeny aktivity namířené proti KSČM. Opatření, která jsou přijímána proti komunistům, neskončí zde, ale budou předstupněm dalších obecnějším protilidových opatření. Ve stejné době v pobaltských zemích jsou označováni spolupracovníci nacistů jako osvoboditelé a hrdinové... Tato opatření otevírají cestu diktatuře kapitálu, tvrdým opatřením v pracovních vztazích, ve zdravotnictví, ve vzdělání, v sociálním a zdravotním zabezpečení a pojištění.“**

Během demonstrace pozdvihli shromáždění transparent s nápisem v řečtině, angličtině a češtině: „**Antikomunismus neprojde!**“a vykročili směrem k náměstí Národního odboje. Tam „**přivítali“ plni "zápalu" prezidenta ČR, skandujíce po celou dobu předávání ceny hesla, dokud se dotyčný a jeho doprovod nevzdálil**. „Ne čestné ceny pro ty, co pronásledují komunisty". "Solidarita s českým lidem, pryč s imperialistickým novým uspořádáním světa“ a „Ruce pryč od komunistů.“

Spyros Chalvatzis vysvětlil, že **„aténští pracující a mládež demonstrují v tuto chvíli proti prezidentovi rádoby demokratické ČR, neboť vláda této země zakázala činnost KSM a započala s aktivitami namířenými proti KSČM“. Také podtrhl, že „antikomunismus, který dnes narůstá v rámci EU, nachází živnou půdu v podobných antikomunistických opatřeních zemí čle-**

NE ČESTNÉ CENY A POCTY TĚM, CO PRONÁSLEDUJÍ KOMUNISTY

Demonstrace zorganizovaná aténskými organizacemi KS Řecka a Komunistické mládeže Řecka odsuzující antikomunizmus uspořádané u příležitosti ocenění prezidenta České republiky aténskou městskou radou.

nos k rozvoji světové civilizace. To nás však nezbavuje povinnosti postavit se vší rozhodností proti provokatérům. Vždyť rezoluce Parlamentního shromáždění Rady Evropy není pouze projevem ztráty historické paměti a projevem černého nevděku vůči Sovětskému svazu, který zachránil Evropu před fašistickou porobou. Je to linie na fašistickou revanš, na „renesanci“ fašismu.

Evropský parlament diskutoval a schválil dokument nazvaný „Občané Evropy“, jenž obsahuje podobná doporučení jako návrh Parlamentního shromáždění Rady Evropy.

Evropský parlament odebral imunitu Tobiasovi Pfluegerovi, poslanci Evropského parlamentu za Die Linke.PDS a GUE/NGL na základě směšných obvinění. Skutečným důvodem jsou jeho důsledně antikapitalistické a antiimperialistické analýzy a práce [Tobias Pflueger byl jedním z prvních, kdo se postavili na podporu KSM, je velmi aktivní v akcích solidarity s Kubou a proti militarizaci EU].

V Rumunsku byl na žádost maďarské strany v parlamentu a v Senátu přijat zákon, který říká, že všichni bývalí členové Komunistické strany Rumunska, Rumunské dělnické strany [název KS Rumunska do 60. let] a jejich mládežnických organizací musejí být odstraněni z veřejných funkcí s tím, že všichni „pracovali pro tajnou policii Securitate“. Tento zákon musí být uplatněn rovněž na všechny aktuálně činné osoby ať jsou to ministři, vysocí představitelé či řadoví úředníci. Maďarská strana chtěla rozšířit zákon také na bývalé armádní důstojníky a kapitány obchodního loďstva bez ohledu na to, zda byli či nebyli členy komunistické strany. Tento dodatek byl nakonec odmítnut z toho důvodu, že muž zastávající toho času funkci premiéra v Rumunsku a hlava konzervativní strany byl „kapitánem obchodního loďstva“. Rovněž bylo schváleno „otevření tajných složek tajných služeb za účelem odhalení zločinů spáchaných komunistickým režimem“ a ustavení „státní instituce“ pro zkoumání a odhalení osob a skutečností v této věci jako je tomu v případě Národního institutu již po mnoho let fungujícího v Polsku. V Rumunsku zákon o politických stranách výslovně praví [viz informace od rumunské Strany socialistické aliance], že „extrémistické strany musejí být sledovány tajnou rumunskou službou zvláště v oblasti jejích aktivit v zahraničí“.

V Maďarsku vláda anulovala mnoho podpisů Komunistické dělnické straně Maďarska, aby jí způsobila po změně jejího názvu problémy, a to velmi krátce před volbami tak, aby strana neměla čas reagovat. [Podle mého názoru je povinnost sebrat podpisy, aby se strana mohla účastnit voleb, nepřijatelným, protidemokratickým a „teroristickým“ aktem zvláště proti komunistům. Pokud by takové opatření bylo platné v Řecku, Portugalsku či Itálii, pak by se ani v „rozvinutých“ kapitalistických zemích komunistické strany nemohly účastnit voleb, neboť velmi málo lidí by svolilo odhalit státu svoji politickou preferenci.] Ve skutečnosti je to flagrantním pošlapáním demokratického práva, jež praví, že volba je tajná.

Totéž se stalo minulý rok s podpisy Bulharské komunistické strany Georgi Dimitrov. Výsledkem bylo, že se strana nakonec nemohla zúčastnit voleb kvůli několika podpisům, a to navzdory skutečnosti, že jich strana sebrala mnohem více než 5 000 požadovaných.

Nakonec je užitečné brát v úvahu i některé sociologické průzkumy ukazující podle mne vysoce pozitivní názory na socialismus a komunistickou stranu, jež se stále projevují ve většině bývalých socialistických zemí včetně pobaltských republik, kde je komunistická strana stále postavena mimo zákon.

Za důležitou skutečnost považuji jmenování novináře - notorického antikomunisty propojeného v Polsku s „Institutem pro výzkum zločinů komunismu“ do funkce ředitele polské TV. Tento člověk se stal v Polsku známým poté, co napsal článek se „jmény více než 100 000 spolupracovníků tajných polských služeb“ jež byla odhalena v „tajných složkách“ umístěných ve výše uvedeném institutu.

V Itálii Berlusconiho vláda schválila zákon, jenž rehabilituje přibližně 200 000 fašistů, kteří toho času pokračovali v boji v severní Itálii [ve službě pronacistické tak zvané Sorrentské republiky] proti antifašistické alianci a italským partyzánům navzdory Mussoliniho kapitulaci. Těmto osobám, jež vytvořily určitou „armádu“, byla nyní uznána táž práva [důchody, sociální služby, výhody atd.] jako všem příslušníkům regulérní italské armády.

Také ve Francii čelí univerzitní profesorka Annie Lacroix-Riz hrozbě ztráty pracovního místa na Pařížské univerzitě, jak je to požadováno některými členy ukrajinského parlamentu, kteří jsou zastánci německé okupace Ukrajiny a „známého“ válečného zločince a okupačního kolaboranta generála Vlasova.

Konečně, musíme se velmi vážně zabývat skutečností, že navzdory rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, že zákaz komunistické strany Rumunska a Bulharska „porušuje Evropskou chartu o lidských právech“ a že odkaz na „revoluci a

KOLEKTIVNÍ VINA A POPLATKY

Tak zase přišli na to, jak z lidí vytřískat peníze... Ministerstvo kultury se tento rok rozhodlo novelizovat autorský zákon v duchu presumpce viny. Jistě si vzpomínáte na odpor vůči zvláštní autorské platbě za každou kopii na kopírce... Lhostejno, za si děláte kopii díla cizího či vlastní kresbičky synovi... Nyní se rozsah i cena paušálních poplatků zvýšila, a to v některých případech dost rapidně. Zaplatíme za každou tiskárnu, optickou mechaniku, flash paměť, prázdné CD či DVD...

Poplatky se týkají přístrojů na zhotovování rozmnoženin, nenahraných datových nosičů a samozřejmě odměn pro ochranné svazy autorské.

K ceně běžné tiskárny přibyde 120 Kč bez DPH, k výkonější pak dvojnásobek. 6 Kč bude stát každých 512 MB paměti u flash nebo 10 Kč za každých 40 GB u hardisku. U nosičů je situace dramatičtější - u DVD-R činí odměna 1 Kč místo 30 haléřů, u DVD-RW dokonce 5 Kč místo 36 haléřů, což je místy skoro polovina dovozní ceny.

Místo přímých poplatků za díla tak šáhlo Ministerstvo opět na plošnou sankci - v duchu presumpce viny zaplatí každý, protože se předpokládá, že svůj nosič použije nelegálně... (U některých typů nosičů se interpolací dá předpokládat, že každý druhý nosič bude nelegálně použit...)

Připomíná to tradovaný vtip - na policejní služebnu se dostaví mladý muž a povídá, že chce nahlásit znásilnění... Vy jste někoho znásilnil? Táže se policista. Ne, ale přístroj na to mám...

Co říká této problematice v širším pojetí program KSM?

Rozhodně je samozřejmě proti těmto podobným sankcím. Ale chce mnohem více:

"Úspěchy lidského snažení patří všem!

Lidstvo dosahuje řady úspěchů na poli vědy a výzkumu, ať již v oblasti farmaceutiky či třeba alternativních zdrojů energie či zdrojů výživy. Navzdory tomu miliony lidí umírají hlady a na léčitelné nemoci. Výsledky lidské činnosti se projevují i na stále nových a nových kulturních a jiných dílech, jejichž dostupnost je však omezena množstvím autorských a jiných práv, které pro držitele znamenají nemalý zdroj zisku. Pro jiné zase finanční či vzdálenostní bariéry znamenají jejich nedostupnost. KSM proto usiluje o:

- *Bez průtahů zveřejnit a učinit všem snadno dostupné výsledky výzkumu a dalších lidských činností!*
- *Odstranění všech vlastnických patentů a jiných omezení, které znemožňují využití výsledků výzkumu a vývoje pro potřeby občanů a přinášejí pouze zisky jejich držitelům, nadnárodním korporacím!*
- *Odstranění kapitalistické formy autorských práv včetně výpočetní a kulturní produkce a zavedení grantového a příspěvkového systému odměňování autorů! "*

Zdeněk Štefek

ZLOČINY IMPERIALISMU

Boj proti imperialismu bude úspěšný jen za podmínky spojení úsilí vlasteneckých, pokrokových a demokratických sil.

Tento boj pokračuje a zesiluje, nehledě na dočasný ústup socialismu na evropském kontinentě. Vliv levicových sil znovu roste na celém světě, zejména v Latinské Americe, kde se půda otřásá pod nohama stryce Sáma. Komunisté vždy vystupovali a vystupují v čele boje proti imperialismu. Proto ne náhodou vzrostly v poslední době protikomunistické provokace.

Do nebe volajícím příkladem byla rezoluce přijatá Parlamentním shromážděním Rady Evropy v lednu tohoto roku.

Samozřejmě žádné rezoluce nemohou vymazat komunistické hnutí z historie, snížit jeho pří-

nů. Pokaždé, když byla přijata opatření proti komunistům, otevřely se tak cesty k obecnějším opatřením namířeným proti pracujícím, proti lidu."

Na závěr řekl, že „nejenom my, komunisté, ale také všichni pracující, pokrokoví lidé, demokraté, jsme přesvědčeni, že bude učiněna přítrž těmto antikomunistickým opatřením."

Politiku české vlády mající souhlas Rady EU odsoudil na půdě evropského parlamentu jeho poslanec za KSŘ **Jorgos Tussias.**

Výmluva, že Rada EU není kompetentní ani zodpovědná za pronásledování KSM ze strany vlády této země, ani obecněji za kriminalizaci lidových svobod v členských zemích, potvrzuje, že údery na práva pracujících se uskutečňují za podpory samotné EU a za spolupráce s vládami jednotlivých zemí.

To vyplývá z odpovědi Rady na otázku europoslance Jorgose Tussiase, ve které poznamenal následující: „Ministr vnitra ČR 12. října 2006 přistoupil k arogantnímu rozhodnutí postavit mimo zákon a rozpustit KSM ČR, neboť ve stanovách této mládežnické organizace se uvádí, že bojuje za „zespolečenštění výrobních prostředků". Hodnotí Rada, že toto rozhodnuté české vlády stojí v rozporu se základními právy a svobodami, kriminalizuje a zakazuje ekonomické a ideologické postoje, svobodné hlásání idejí, svobodnou činnost politických mládežnických organizací a stran? Odsuzuje tato opatření? Jak hodnotí fakt, že se množí fenomény omezování svobodného šíření idejí a činnosti politických organizací ze strany vlád členských zemí EU?"

Tato uhýbaná odpověď v podstatě ochraňuje své politické spojence. Výhružky namířené proti KSM, **memoranda uctívající fašisty a spolupracovníky nacistů v celé řadě bývalých socialistických zemí východní Evropy**, snahy, aby evropská politika byla zaplombována antikomunistickým memorandem Rady Evropy, **sestavení komise, která zkoumá zákonnost KSČM, narazily na silný lidový odpor na mezinárodní scéně, neboť představují pokus přepsat historii** a snahy oslabit komunistické hnutí.

Rada EU zasahuje pouze tam, kde je ohrožen její třídní zájem – tedy kapitálové zisky. Zasahuje ekonomicky, politicky, vojensky na úkor pracujících, aby tak zajistila zájmy globálního kapitálu. Je **zřejmá dvojakost jejích prohlášení o lidských právech.**

Europoslanecká skupina KSŘ vyjadřuje internacionální solidaritu s KSM. Současně vyzývá dělníky, mládež, obecně všechny pracující naší země, aby prakticky vyjádřili svou solidaritu aby zastavili pronásledování a opatření namířená proti KSM, proti KSČM, obecně proti dělnickému hnutí. (Následuje upozornění redakce, že pokračuje sbírání podpisů proti zákazu KSM ČR na adrese http//4ksm.kke.gr//, kde již stovky lidí vyjádřili jejich nesouhlas s tímto nepřijatelným rozhodnutím). Podpis každého jednotlivce pro nás znamená další praktický důkaz internacionální solidarity a podpory pronásledovaným mladým českým komunistům.

Ať je učiněna přítrž „honu na čarodějnice" - otevřený dopis prezidentu Klausovi

Otevřený dopis prezidentu ČR Václavu Klausovi zaslala organizace **Demokratické shromáždění za národní svobodu a solidaritu.** Žádá prezidenta, aby uplatnil svoji autoritu a zastavil pronásledování komunistů ve své zemi. Podtrhuje, že tento **současný „hon na čarodějnice" představuje hrubé do očí bijící porušení základních práv a svobod a není přijatelné žádným demokraticky smýšlejícím člověkem.**

Konkrétně v textu dopisu stojí „Demokratické shromáždění vítá českého prezidenta a zdůrazňuje, že **pro řecký národ jsou charakteristické přátelské pocity k českému lidu, neboť v těžkém období pro naši zemi velkoryse poskytl svou pohostinnost a pomoc našim pronásledovaným bojovníkům, členům demokratické řecké armády.**“

Dále připomíná jednak těžké, hrdinské zápasy řeckého lidu za demokracii, mír a společenský pokrok, ale rovněž **ohromný příspěvek československého lidu k antifašistickému boji v čele s komunisty.** „Tisíce obětí nacistického běsnění také ve vaší zemi zpečetily tyto zásluhy. Bez pochyby mezinárodním symbolem tohoto boje je hrdinný slavný novinář a intelektuál, komunistický vlastenec **Julius Fučík“,** uvádí se v dopise.

Dopis pokračuje: **„To je důvod, pane prezidente, proč jsme velmi citliví a nemůžeme zůstat apatičtí k tomu, co se děje v zemi, jíž jste prezidentem, kde převládá duch arogantního revanšismu doprovázeného konkrétními nepřijatelnými praktikami".** Tyto praktiky mimo jiné jsou:

- **zákaz činnosti KSM 12. 10. 2006**, a to dokonce vládou, která odstoupila pouze den předtím. Zákaz pod záminkou, že program KSM prosazuje společenské vlastnictví základních výrobních prostředků.
- obecně **pronásledování komunistů, snahy zakázat KSČM** a nakonec sestavení komise, jejímž úkolem je uskutečnit tento cíl.

„Není pochyb, že jde o do nebe volající hrubé porušení základních práv a svobod, s čímž se nemůže smířit žádný demokraticky smýšlející člověk. To je důvodm, proč je pro nás složité pochopit rozhodnutí většiny aténské městské rady předat vám Zlatou plaketu, vysmívajíce se tak demokratickým právům naší země.“

Dopis Demokratické shromáždění uzavírá tím, že **žádá od prezidenta, aby uplatnil svůj vliv k zastavení tohoto „honu na čarodějnice", který se rozvíjí v jeho zemi, aby zrušil, resp. přispěl ke zrušení rozhodnutí o zákazu KSM.**

Rizospastis
23. a 24. listopadu 2006
Přeložila V. Klontza-Jaklová

PRYČ S PROTILIDOVOU KOALICÍ!

Tak už to začíná. Předsedové ODS, KDU-ČSL a Strany zelených Mirek Topolánek, Jiří Čunek a Martin Bursík ve čtvrtek ve 14 hodin podepsali v Kramářově vile koaliční smlouvu o budoucí vládě. Pravičáci od ODS až po Zelené (kupodivu pro ty, kteří je volili jaksi z protestu) se dohodli na první pohled prapodivné smlouvě, která však pro znalce znamená jediné – posilování pozic zbohatlíků a všeho schopných a další útoky na peněženky většiny obyvatel. Jestli k tomu dá požehnání i některý z přeběhlíků z řad ČSSD, se uvidí... Dá se to předpokládat - ČSSD zradila i svůj program již mnohokrát...

Vzájemná koaliční smlouva obsahuje takové perly jako snížení daňové kvóty do roku 2009 pod 34 procent hrubého domácího produktu. Jednotná sazba daně z příjmu u fyzických i právnických osob by měla činit 17 až 19 procent, základní výše dvou sazeb DPH bude ve stejném rozmezí – což znamená i např. zdražení potravin... A co více – plánuje se zrušení daní z dividend, kapitálových výnosů, daní dědických, většiny darovacích daní, daně z převodu nemovitostí a daně z nemovitostí ze zemědělské půdy – což umožní buržoazii ještě více hromadit neproduktivně kapitál a tím zmenší možnost kontroly společenského produktu a tím i manévrovací možnosti státu a tedy i občanů.

Navíc se všichni zavázali prodat i zbývající rodinné stříbro chystají privatizaci ČSA, Letiště Praha a České pošty. Koalice posoudí i částečnou privatizaci Českých drah.

Bude se škrtat i u jednorázových sociálních výdajů – zruší se pohřebné a také pastelkovné, sníží se porodné. Koalice chce také zahájit destrukci penzijního systému – asi se zavázala bankám hodit jim poslední peníze již tak dost zadlužených občanů.

Chystá i platby ve zdravotnictví - pacienti budou platit za den pobytu v nemocnici, za vydání receptu, návštěvu na pohotovosti a ambulantního specialisty. Že nemocnice chtěj vesele privatizovat, je jasné i z krajské politiky pravicových vlád. Lhostejno všem, že třeba ve Středních Čechách byste marně hledali řadu zubních pohotovostí. Nebo libo dětskou pohotovost? Porodnické oddělení? Ušní, nosní, krční ambulanci? Bývávalo…. To je luxus, občane, tak si zaplať, jinde…

Co to vše bude pro většinu občanů znamenat, je jasné – solit, solit, solit. Budou se stále více zadlužovat, počítat každou korunu a na straně druhé se budou hromadit výsledky jejich práce na kontech několika procent zbohatlíků, nadnárodních korporací a bank. Za všechno si zaplatíš a když ne, tak se sklátíš. Pokud máš na pohřeb, jinak ti nebude dovoleno umřít… I když levnější bude možná umístění do Orlické přehrady…

Nůžky se opět začnou rychlejším tempem rozevírat. Je na čase zvýšit své úsilí o skutečnou alternativu. Mobilizovat pracující a vysvětlovat jim co pro ně budou dárečky koalice znamenat. Jsou naštvaní na politiku a politiky, nechodí k volbám, mnozí dají na krásný slib a hodí tam i hlas pro pravici. Je to pochopitelné – v třídní společnosti vlastní média vládnoucí třída a její propaganda je nesmírně mocná. Nezajímat se o svět okolo sebe je její cíl... Pravda však ale zvítězí a lidé nakonec prohlédnou!

Naší alternativou je opak koaliční dohody – také daňová reforma, ale směrem ke zdanění miliardářů a neproduktivně užívaného kapitálu. Zdaňte spekulace a spekulanty! Uvolněte zdroje pro finance potřebným! Pro mladé rodiny! Pro školství, investice do výzkumu! Zdaňte bohaté! Bezplatné a dostupné zdravotnictví, důstojné stáří!

Zachování rodinného stříbra a jeho rozšíření! Klíčové podniky a distribuční společnosti pod společnou kontrolu a do společných rukou! Žádnou podporu těm, kteří nás okrádají a tunelují!

Naší alternativou je socialismus! Vykročme čelem do dalšího roku, dalšího roku směrem k socialismu!

Radek Grabovský